

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMÂNAL

Trecut în registrul special dela Tribunalul Cluj, Secția I, sub Nr. 1-1945.

„Drept aceea mulțumim lui Dumnezeu, celui ce ne face pe noi pururea biruitori întru Hristos și revarsă prin noi mireasma cunoștinții sale în tot locul!“

II. Cor. 2, 14.

Abonamentul pe anul c.: 3000 Lei

Redactor: Prot. T. CIURUȘ

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski Nr. 18.

Bun de imprimat

ADUNAREA EPARHIALĂ

Copleșiți de bucuria zilei mult dorite, asistăm astăzi la deschiderea festivă a Adunării noastre eparhiale. În patru rânduri a fost convocată Adunarea eparhială, fără ca să se poată constitui; astăzi P. S. Sa Episcopul Nicolae are fericirea să deschidă Adunarea cu sorți de a rezolva probleme bisericesti, ce-și așteaptă momentul de vreme îndelungată.

Ce măreață clipă este aceasta, când Ierarhul nostru iubit se vede înconjurat, de data aceasta, de toți reprezentanții legiuți ai clerului și poporului dreptcredincios din Eparhie! Se vor depăna firele luptelor statornice purtate împotriva vrăjmașului credinții noastre curate; chipuri de preoți și mireni încununați cu cununa muceniciei vor împodobi măreața Adunare; fețe pline de bucuria revederii în Sionul ortodoxiei vor însenina atmosfera apăsătoare a întrunirilor din cei patru ani de vitregie și într-o curată însuflețire se vor constata roadele bogate ale unei păstoriri pline de jertfă, dar și de biruință, ca apoi să se treacă la stabilirea căilor celor mai potrivite pentru cărmuirea corabiei Sf. Biserici spre tot mai bune lămuriri. Aceasta este icoana Adunării noastre eparhiale.

Cu acest prilej se va pomeni și împlinirea unui sfert de veac dela inactivarea Consiliului eparhial al reînviatului Eparhii a lui Ștefan cel Mare.

Privim cu legitimă mândrie tot trecutul acestor întruniri din cei douăzecișicinci de ani, în sânul cărora s'au făurit drumurile cele mai sănătoase pentru binele creștinesc și românesc al neamului nostru și așteptăm și acum aceeași fericită îndrumare a sufletelor involburate de răutățile războiului.

Mai mult ca ori când, Biserica astăzi este chemată să inspire duhul lui Hristos în toate faptele poporului nostru, ca astfel să se poată continua tradiția sănătoasă a idealului său.

Trăim vremuri de răscruce a ideologiilor de viață socială, ce-și caută fiecare locul de afirmare mai mult sau mai puțin îndreptățit. Dar nimic nu prezintă garanția temeiniciei în formarea omului integru, ca și Biserica.

Mântuitorul când a întemeiat Biserica a pus la temelii ei principii statornice, inspirate de iubire și jertfă desinteresată. Toate curentele de învățături au trăit un timp determinat, s'au menținut cât au avut de partea lor forța, dar principiile evangheliei lui Iisus Hristos au biruit peste veacuri și stau și acum, cu aceeași forță creatoare, în fața nestatornicilor actuale.

Poporul nostru, născut odată cu începuturile vieții creștine, și-a însușit învățăturile evanghelice cu atâta convingere, încât ele au devenit a doua lui natură. De aceea a socotit el totdeauna că Biserica e singurul izvor ce poate îndestula setea unei vieți bine chibzuite și statornice. Sub scutul altarului și-a adăpostit diferitele lui forme de manifestări sociale, croindu-le tradiția dela care nu s'a abătut nici cum. Așa a devenit ortodoxia: Biserica poporului.

Când evidențiem această caracteristică a Bisericii, nu o facem cu niciun interes calculat. Biserica a fost dintru început cea mai democrată organizație, unde acest principiu și-a aflat desăvârșita lui înfăptuire. Chiar și atunci când a fost nevoită să trăiască sub regimuri dictatoriale, Biserica a rămas credincioasă tradițiilor ei seculare și a propovedit dreptatea, libertatea și binele pentru toți credincioșii deopotrivă.

Mărturie vrednică ne sunt și Adunările eparhiale, cu clericii și mireni cei mai destoinici, prin cari poporul a fost povățuit spre zorile idealului său. Aici s'au plămădit formele statornice a vieții noastre naționale, capabile să înfrunte vije-

lia celor mai crâncene încercări de destrămare.

Și tot aici urmează, în chip firesc, să se cristalizeze luminișurile întunecoasei bezne a vremelnicilor rătăcirii. De aceea noi vedem în Biserica ușa ce duce spre pământul făgăduinții.

Adunarea eparhială dela Cluj, potrivit tradițiilor sale istorice verificate prin atâtea mărețe înfăptuiri spre fericirea vremelnică și cerească a fiilor săi, este chemată să arete drumul altor realizări creștinești și românești. Transilvania de Nord, greu încercată și răvășită de

furtuna zilelor trecute, așteaptă deplina sa însănătoșare.

Avem convingerea neștrămutată că, și de data aceasta reprezentanții clerului și poporului constituiți în Adunare eparhială — vor face din trecutul tradițiilor moștenite, scutul statornic al sufletului românesc împotriva „săgeților pline cu viclesug“.

Tot ce se va desbate aici se razimă pe credință; de aceea va și rodi spre binele și fericirea poporului.

Prot. T. Ciuruș

IN MEMORIAM

Pomind dela cuvintele Sf. Scripturi: „Aduceți-vă aminte de mai marii voștri cari v'au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu și privind cum și-au sfârșit viața, să le urmați credința“ (Evrei 13, 7) încercăm să pomenim figuri de preoți și mireni vrednici cari, în calitate de membri ai Adunării eparhiale, au ostenit întru propășirea Eparhiei. Adevărul că faptele bune ale omului vorbesc și după trecerea în vecinicie, se evidențiază și'n acest caz.

Dela Adunarea eparhială din anul 1940 și până la cea de azi, 28 Oct. 1945, Dumnezeu a chemat la sine pe vrednicii reprezentanți eparhiali: eroul mucenic protopop Aurel Muntean din Huedin, protopopul stavrofor Ion Goron, consilier eparhial din Cluj, protopopul Ion Fodoreanu din Abrud, Dr. Remus Furdui din Câmpeni, Dr. Ioan Lazar din Bistrița, Dr. Mihai Moldovan din Turda, Dr. Gheorghe Pavel din Prundul-Bârgăului și Dr. Ioan Prodan din Dej.

Privim cu induișoare pomelnicul lor și ne amintim cu sentimente recunoscătoare de toată truda lor, depusă în slujba binelui obștesc.

De sigur că pomenirea lor recunoscătoare o face întreaga Adunare eparhială, dar vrem să ne facem datoria față de memoria lor și din acest loc ca, din pilda vieții lor, să luăm

tot mai mult îndemn în munca ce ne așteaptă.

Chipurile lor se desprind din negura amintirilor, ca niște lăcări luminați. Acolo unde a trăit fiecare, s'au dovedit creștini și români vrednici. Lipsa lor și mai ales înfăptuirile rămase, așteaptă să fie cinstite cu aceeași demnă activitate.

Iată de ce evocăm amintirea lor.

Pentru tot binele realizat în slujba Bisericii și a neamului, noi le păstrăm vecinică recunoștință și rugăm pe Părintele îndurărilor să-i odihnească cu aleșii Săi.

Un nou ziar românesc în Cluj.

Duminecă 21 Oct. 1945 a apărut, în Cluj, noul cotidian independent: „Tribuna nouă“.

Un grup de români, în frunte cu Dl D. Todoranu directorul Seminarului Pedagogic Universitar, s'au hotărât să dea ființă noului confrate de publicitate românească. Crezul muncii pentru viitor îl afirmă promițând „o optică larg deschisă tuturor aspectelor vieții spirituale românești“. Față de problema naționalităților se situează „pe linia demnă și justă, în spiritul istoricelor și democraticelor hotărâri dela 1 Decembrie 1918 dela Alba-Iulia“.

Pătruns de cel mai curat gând românesc „Tribuna nouă“, va putea umplea un gol de mult simțit în ziaristica românească ardelenă.

Li dorim noului confrate, spor la muncă și viață îndelungată. Vivat, crescat, floreat!

APOSTOLUL DUMINECII

Hristos este pacea noastră

Efeseni 2, 14—22

Hristos s'a pogorît din ceruri, să aducă pe pământ pace și între oameni bunăînvoire. În lume stăpânea cel rău prin ură și vrajbă. Omul era în vrăjmășie cu Dumnezeu, cu lumea și cu sine. Omul era fiul mâniei, robul păcatului și slugă credincioasă satanei. Rob și slugă fiind, trăia într'o necurmată nemulțumire, lipsit de liniște și de pace. În sufletul sbuciumat al omului mai dănuia încă o umbră de amintire și-o leacă de dor după pacea Paradisului pierdut. Deși robul păcatului, deși legănat de valurile tuturor ispitelor, deși ascultător și supus pofțelor trupești, omul suferea și tânjea după altă lume mai curată și mai sfântă. Dar cum lumea era stăpânită de cel rău, omul nu avea o stea călăuzitoare spre lumea spiritului, nevoit fiind să se tâvălească mai departe în noroiul tuturor păcatelor. Și așa tot mai mult au pus stăpânire pe sufletul omului tot felul de păcate și fărădelegi, care au ridicat om contra om, împărăție peste împărăție și pe toți împotriva lui Dumnezeu. Cu vremea oamenii au uitat că sunt zidirea lui Dumnezeu, au uitat că suntem fiii aceluiași părinte și ziduri de ură despărțitoare de frați au fost ridicate pretutindeni. Mândria a născut disprețul față de cei mai mici și neascultarea față de cei mai mari. Sgârbenia a născut nesațul după bunuri lumești și născocirea mijloacelor de îmbogățire. De aci prea lesne s'a ajuns la minciună, înșălăciune, furt șiucidere. Cel ce avea, dorea tot mai mult, în vreme ce săracul a ajuns rob asemenea dobitocului. Legănată să facă dreptate, apăra numai pe cei bogăți, în vreme ce săracul nu avea dreptul decât să rabde și să tacă. Într'o astfel de lume nu putea fi nici pace nici bunăînvoire între oameni. Omul nu se cunoștea pe sine și nu cunoștea pe Dumnezeu.

Tocmai pentru aceasta a venit Iisus printre noi, să ne descopere pe unul adevăratul Dumnezeu, să ne învețe să i dăm cinstea și mărire cuvenită. Și pentrucă n'a voit să ne înfricoșeze cu năluciri, a luat chip de rob. S'a născut în iesle ca să vedem că nici un palat nu prețuește mai mult decât o

peșteră care te apără de ploaie și de vânt. A tras de fereastră și a dat cu barda, ca să se știe că munca nu mai e osândă, ci binecuvântare. A trăit toată viața sărac, ca să dovedească lumii că numai comorile adunate în cer prețuiesc ceva. A ajutat și mângâiat pe toți năcăjiții și amărâții, ca să ne învețe cum se pot aduna aceste comori. Și când făcea bine nu căuta la fața omului. Săracul sau bogatul, străinul sau rudenia, toți erau mângâiați și miluiți cu aceeași măsură, ca să nu se uite că toți oamenii din lume sunt fiii aceluiași părinte. Cele mai nepătrunse taine au fost descoperite femeii, ca să se arate lumii că și femeia e una cu bărbatul. Copilul a fost ridicat deasupra tuturor, și dat pildă pentru curățenia sufletului său. Și a spus-o limpede, că cine nu e asemenea copilului nu va intra în împărăția lui Dumnezeu. De bună seamă nu cu mintea ne cere Iisus să fim asemenea copilului, ci cu inima. Nu s'a împotrivit niciodată răului din afară ca să nu se nască gâtleavă. S'a împotrivit însă cu toată puterea răului dinlăuntru, ispitelor celor diavolești, ca să alunge pe cel necurat din sufletul omului, cum a fost alungat și din cer.

Cu toate acestea nicicând lumea n'a fost mai doritoare de pace ca astăzi. Dacă armele ucigătoare au amuțit, pacea nu s'a sălășluit încă între oameni. Mai periculos decât războiul cel din afară e războiul cel dinlăuntru. Înainte de pacea cea de pe hârtie, trebuie semnată pacea sufletelor. Căci atâta vreme cât în sufletele oamenilor va mai rămânea o umbră numai de mândrie, de ură, de pizmă și de răzbunare toate tratatele de pace vor rămânea niște simple hârtii fără de preț.

Pace pe pământ și bunăînvoire între oameni numai atunci va fi, când omul se va conduce în toate după legea lui Hristos. Căci numai Hristos este pacea noastră.

Pr. TEODOR CICEU

† PROTOPOP IOAN CIOARA

In zilele trecute s'a împlinit un an de când Prot. Ioan Cioara, casierul Sf. noastre Episcopii, a trecut la cele vecinice.

Cu toate că desnodământul era de așteptat, fiind paralizat, cei ce l-am cunoscut și am trăit aproape de dânsul cu greu ne-am putut împăca cu gândul ca omul acesta să treacă pe tărâmul tăcerii așa de repede și în condiții așa de neașteptate.

Il știam suferind de mai înainte. Regimul aspru pe care-l observa cu meticulozitate îl ajuta însă să fie la datorie și chiar concrescut par'că cu scaunul și cu măsuța sa din biroul Casieriei eparhiale.

Evenimentele ce s'au precipitat din noaptea de 23 August 1944 până după eliberarea Clujului, pentru slăbiciunea și sensibilitatea sa au fost prea sguduitoare ca să le poată suporta. Ridicat în două rânduri, în miez de noapte, de agenții regimului unguresc și-a consumat și ultima picătură de energie, până când a căzut paralizat. Readus la viață prin îngrijirile unor medici de inimă, a fost transportat la Clinicile Universității, dar, între timp, căzând pradă unui al doilea șoc, și-a dat duhul pentru totdeauna.

Prot. Ioan Cioara a fost un om modest și un slujitor cu tragere de inimă. S'a născut în com. Biinșele, din jud. Bihor, la 2 Ian. 1887. A făcut liceul și a trecut bacalauratul la Beiuș, iar Academia teologică la Arad. La 29 Iunie 1910 a făcut examenul de capacitate preoțească, fiind calificat preot de clasa întâi. În ziua praznicului Nașterii Domnului din 1914 a fost hirotonit necăsătorit diacon la Arad, unde a și servit până în primăvara anului 1929, când s'a transferat la Eparhia noastră. Pentru meritele sale și pentru conștiințiozitatea pe care a arătat-o în toate slujbele pe cari le-a ocupat, a fost decorat cu medalia „Răsplata Muncii

cl. II^a, iar conducerea noastră bisericască în 1935 l-a ridicat la treapta de protopop onorar. Dânsul era și duhovnicul candidaților la preoție.

Ridicat din sânul unei familii fruntașe, cu rădăcini adânci în tradițiile noastre bisericesti, Prot. I. Cioara a trăit cu gândul unei cât mai bune pastorații și a unei cât mai bune propășiri a vieții noastre bisericesti. După arbitrajul dela Viena, ca să amintesc numai un caz, când în părțile acestea ale Ardealului abia am mai rămas o mână de oameni, Prot. I. Cioara a fost acela care, cel dintâi, a inițiat refacerea Corului Catedralei. Multora li s'a părut cam pripit acest gând, date fiind împrejurările grele între care se trăia, dar realizările de mai apoi ale P. C. Consilier Laur Curea, dirijorul corului, au arătat că acest îndrăgostit de frumos, avea dreptate.

Făcând aceste însemnări fugare pe marginea unui an de când a adormit întru Domnul, ne îndeplinim o duiosă îndatorire față de un om, care s'a identificat cu slujba sa și a avut totdeauna inima deschisă. Împărăția tăcerii l-a învăluit tocmai în pragul unor vremi cari începeau să profileze la orizont lumina trandafirilor a unei renașteri spirituale și pline de nădejdi pentru Biserică și Neam. *Durerile nașterii* însă l-au sugrumat prea tare ca să le poată suporta și astfel, împăcat cu sine și împăcat cu toată lumea, a trecut pe tărâmul tăcerii și al păcii desăvârșite. Și cum i-a fost viața, așa i-a fost și moartea. Departe de ai săi, inconjurat numai de câțiva prieteni, dela Capela cimitirului a fost dus spre mormânt, pentruca astăzi să-și doarmă somnul liniștit, la întretăierea alor două cărări din cimitir, străjuit de o cruce și de frunzele unui pom căzut.

În 14 Oct. împlinindu-se un an dela moartea sa, soborul Catedralei, în frunte cu Prea Sfinția Sa Episcopul Nicolae, a servit un parastas pentru sufletul lui. Pr. Aug. Faur

FOILETON

Faptele milei trupești și sufletești

de Preot TEODOR CICEU

(Urmare)

Cercetați pe cei bolnavi

Boala vine ușor, dar se duce greu. Pe cât de ușoară și de plăcută e sănătatea, pe atât de grea și de neplăcută e boala. De aceea e urită și blăstămată de toți oamenii din lume. Cel bolnav legat de patul suferinții, își lasă gândurile să plutească peste vremurile însoțite de altă dată și peste ruina celor ce ar putea să fie. Astfel zi de zi, clipă de clipă, sufletul bolnavului, lipsit de plăceri și de bucurii, își pierde tot mai mult credința în puterea și bănătatea lui Dumnezeu și odată cu ea, nădejdea unor zile mai senine s'a risipit toată. În astfel de suflet gol și pustiu se cuibăresc tot felul de simțăminte păcătoase, care-l duc din rău în tot mai rău, până îl omoară și trupește și sufletește. Invidia și ura pentru cei sănătoși, cărtirea și revolta față de Dumnezeu sunt

gropașii care-i duc cu grabire trupul spre mormânt și sufletul spre iad.

Aceasta e pricina pentru care tot creștinul e dator să cerceteze pe cei bolnavi, fără a căuta de-i este rudenie, prieten sau vrăjmaș. Din mila lui Dumnezeu ploaia cade peste buni și peste răi, soarele răsare peste drepti și peste păcătoși deopotrivă. Prin singură prezența noastră la căpătâiul celui bolnav, se strecoară în sufletul lui bucuria de-a fi cercetat și mângâierea de-a nu fi dat uitării de cei sănătoși. De aci se naște încrederea în sine care dă avânt și putere pe drumul spre mai bine.

Cel bolnav simte o nestăpânită nevoie de-ași povesti năcazurile și durerile, de-a se plânge cuiva. Dacă nimeni nu-l cercetează, stă de vorbă cu sine însuși și cum boala i-a slăbit puterile, ușor va rătăci dela calea cea dreaptă, va luneca în prăpastia necredinței, rostogolindu-se cu sgomot și fulgerător de repede în fundul iadului. Creștinul cel milostiv face asemenea samarineanului din parabolă. Nu trece nepăsător pe lângă cel năpăstuit, ci se oprește, îi leagă rănile și poartă grijă de el până ce se face sănătos. După ce am ascultat plângerea bolnavului ușor vom putea găsi unde-i durerea mai amară, ca să-i turnăm din belșug din

untuldelemn al mângâierii, al împreună suferirii și al sfaturilor pline de fratească dragoste și creștinească purtare de grijă. Celor slabi de inger le vom înrăma mai întâi sufletul. Le vom arăta că toate în lume se întâmplă cu știința lui Dumnezeu. Li vom învăța că fiecare încercare trebuie primită cu dragoste și purtată cu răbdare. Le vom aminti că Dumnezeu trebuie lăudat și pentru cele rele ca și pentru cele bune.

Un om cu cât e mai bolnav cu atât grăbește mai tare după ajutorul lui Dumnezeu. Trebuie numai ajutat. După ce îl părăsesc puterile și oamenii, îi mai rămân două căi: spre cer sau spre iad. Drumurile ce duc spre cel necurat sunt multe și ușoare. Spre Dumnezeu însă urcă un singur drum, dar care e foarte greu. Pe acest drum nu se poate urca decât hrănit cu credința în puterea lui Dumnezeu, răzimat în toiagul nădejzii în mila Lui, împăcat cu sine și cu oamenii, pregătit pentru moarte și pregătit pentru viață. Dar până aci e calea lungă și grea și bolnavii n'o pot străbate singuri. Datoria tuturor sănătoșilor e de-a le ajuta, cu vorba dar mai ales cu fapta. Pentru cercetarea și ajutorarea bolnavilor, Iisus prietenul și fratele tuturor celor năcăjiți și împovărați, ne a fâgăduit

NU TREBUIE UITAT...

A revenit acasă foaia care a dus în Alba-Iulia, centrul sufletească al românismului, lupta ei de afirmare, modestă, dar permanentă.

Nu trebuie uitat acest lucru: că o revistă religioasă, pe lângă problemele dogmatice, necesare pentru lămurirea slujitorilor Altarelor, mai are și datoria sfântă de a ține trează conștiința națională, nu în sensul greșit înțeles de cei interesați sau naivi, ci în înțelesul luminos al unei îndreptățite mândrii de națiu-ne care a crescut cu sângele și mintea ei patrimoniul spiritual al Transilvaniei, destul de bogat în jertfe pentru dreptate, libertate și democrație. Nimeni nu poate să nege sau să înțeleagă greșit faptele acestui neam românesc, care formează plămada Transilvaniei și asigură, prin forța sa vitală, prin limpezimea sa latină și prin do-

rința sa, săpată în inimi, de armonie cu toți cei de bună credință și curați sufletește, viitorul.

„Renașterea”, așa cum arată și numele ei, va trebui cum a făcut și în exilul dela Alba-Iulia, să meargă mai departe pe acest drum al luminării conștiente și al frăției creștine dintre oamenii, vrednici de acest nume.

Deasemenea cuvintele lui Bărnuțiu: „Țineți cu poporul ca să nu rătăciți” să fie pentru orice slujitor al Domnului și al neamului său cuvântul de foc al vremurilor de așezare, prin care trecem. Nu este îngăduit ca slujitorii Bisericii să slujească și altor stăpâni, în afară de cei de totdeauna: Dumnezeu din cer și Neamul, din care suntem născuți și pentru înălțarea și apărarea căruia trăim.

ION BERCIU

CĂRȚI

NOUL TESTAMENT

Puterea de viață a neamului nostru românesc s'a născut și s'a întărit din adevărul vecinic al Scripturilor sfinte. Cuvântul lui Dumnezeu, fie ascultat, fie citit, a pătruns în suflet și a rodit roduri bune. Așa a fost totdeauna și așa s'a întâmplat și în cei patru ani de instrăinare.

Când s'a tipărit Noul Testament în anul 1943, prin osârdia P. S. Episcop Nicolae Colan, poporul dreptcredincios l-a primit cu multă bucurie sufletească. A aflat în această carte, „calea, adevărul și viața”. Dovadă epuizarea, în câteva luni, a primei ed. ii.

Pentru a nu păgubi sufletește pe nimeni, P. S. Sa s'a ostenit și a tipărit a doua ediție a Noului Testament. Această ediție astăzi este menită să

hrănească sufletele tuturor fiilor Eparhiei noastre, dornice după cuvântul lui Dumnezeu.

Mult și neprețuit folos va aduce ea, în aceste vremuri de războire a gândurilor. Nu învățăturile omenești, numai cu puterea lor, pot lumina datoriile noastre, ci mai ales adevărul vecinic al Sf. Scripturi.

Căci „oamenii trec, iar adevărul Domnului rămâne în veac” (Ps. 38, 7). Dumnezeu, care ne vorbește în Sf. Scriptură, ne luminează sufletul spre iubirea adevăratelor bunuri.

De aceea ajutați să pătrundă această carte, ziditoare de suflet, în cât mai multe case și ați biruit asupra vrăjmașului. Se află la Librăria eparhială, Cluj, Piața Malinovski 2. Prețul: broșată lei 2400, legată lei 4600.

Impărăția lui Dumnezeu. Mai mare răsplată nu ni se poate da.

Primiți pe cei străini

De când e lumea lume nu s'au pomenit atâtia străini ca în zilele noastre. Nu străini de neam și lege, ci străini în înțelesul de rătăcitori pe căi necunoscute, în înțelesul de om nenorocit silit să trăiască departe de țara lui, departe de casa lui, departe de locurile copilăriei, departe de cei dragi și departe de tot ce-i poate face viața fericită. Cine n'a fost instrăinat niciodată nu va pricepe ce zace în sufletul celui ce se usucă de dorul de-acasă. Ori cât ar fi de frumoasă străinătatea, ca țara ta niciuna nu-i. Ori câtă bogăție și-ar înbia marile orașe de prin cele îndepărtate țări, tot mai bine e în satul tău cel sărac. Ori cât de mari și de strălucitoare ar fi casele străinătății tot mai luminată îți pare căsuța ta cea răsarită în mijloc de grădină, cea plină de soare și de omenie. Ori câtă mărire și-ar dăru depărtările, tot mai bine te simți pe plaiurile unde și-ai petrecut copilăria cea fără de griji. Intre ai tăi e bine din pricină că toți și-s cunoscuți, toți și-s prieteni, toți și-s frați. De fiecare deal, de fiecare

vale și de fiecare răzor te leagă o amintire dragă. Ori cu cine te-ai întâlni îți dă prilej de vorbă bună, de sfaturi prietenești și de frățească bună-învoire. Ii știi pe toți din neam în neam și toți te știu pe tine. Fiecare te primește cu drag, îți cunosc năcazurile și bucuriile și la vreme de necaz te ajută cu dragă inimă. Nu bogăția nici onorurile te pot ferici, ci singură credința că trăiești între ai tăi care te privesc cu dragoste de frate.

Tocmai această credință îi lipsește celui instrăinat. Ori unde ar merge, ori cu cine s'ar întâlni, tot străin și părăsit se simte. Nici locurile nici oamenii nu-i amintesc nimic frumos și drag. Se simte incolțit din toate părțile de răceala și disprețul străinului, care ori ce-ai face tot străin rămâne. Pentru unele ca acestea un om instrăinat e un om nenorocit. Instrăinații zilelor noastre sunt din rândul celor mai nenorociți oameni din lume. Mănași de răutatea vremurilor au ajuns fără vină și fără voie departe de tot ce-au avut mai drag și mai sfânt pe lume, dușmăniți și ispitiți din toate părțile. Unii ca aceștia au neapărată trebuință de întreagă frățeasca noastră dragoste. Să nu căuțăm cine sunt, de unde vin și ce caută pe noi, ci să-i primim fără zăbavă și cu creștinea-

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

Congresul preoților. În zilele de 16 și 17 Oct. c. a avut loc, în palatul Camerei Deputaților din București, congresul preoților ortodocși și a altor culte din întreaga țară.

În incinta Camerii se găseau numeroase delegații de preoți din toate colțurile țării. Deasemeni erau de față delegații bulgari, polonezi și jugoslavi. Delegația sovietică și-a întârziat sosirea din pricina relelor condiții atmosferice, cari au făcut imposibilă călătoria cu avionul.

Inaugurarea congresului s'a făcut printr'un serviciu divin, oficiat de un sobor de preoți și diaconi în frunte cu P. S. Episcop al Argeșului, P. S. Arhiepiscop Veniamin Sinaitul.

După oficierea serviciului religios, congresul a fost deschis. Erau de față dnii: Dr. Petru Groza, președintele consiliului de miniștri, numeroși membri ai guvernului și I. P. S. S. Patriarhul Nicodem, care a ocupat scaunul președintial.

Deschizând congresul I. P. S. Sa binecuvântează lucrările, apoi se formează biroul. A urmat cuvântul P. C. C. Burducea, ministrul Cultelor, exprimându-și nădejdea într'o rodnică colaborare a tuturor cultelor pentru schimbarea totală a societății. Urmează cuvântul D. prim-ministru Dr. Petre Groza care, într'o amplă cuvântare, arată bunele intențiuni ale guvernului cerând ajutorul Bisericii la îndreptarea relelor. În fine dă citire deciziei ministeriale prin care toți preoții epurați până azi, sunt repuși în drepturile lor, cu excepția preoților cari au părăsit țara sau n'au revenit la Eparhiile lor. A vorbit apoi I. P. S. Mitropolit Nicolae, din Sibiu, arătând munca pe care Biserica o depune pentru binele tuturor.

A doua zi, 17 Oct. c. s'au continuat lucrările congresului.

Pr. dr. Marin Ionescu a dezvoltat referatul asupra subiectului: „Rolul Bisericii în refacerea țării”.

Urmează referatul părintelui C. Minculescu Subiectul: „Biserica și învățământul religios” în care cere unificarea învățământului teologic superior.

După ce mai vorbesc părintele Dr. Liviu Stan despre „Concepția religioasă și concepția dialectică”, — și d. Marin Predescu din partea asociației cântăreților bisericești, se citește o moțiune.

În sfârșit P. C. pâr. ministru C. Burducea și-a dezvoltat referatul despre: „Organizarea și rolul Uniunii preoților democrați din România”. S'au votat apoi Statutele și s'a constituit conducerea Uniunii.

EXTERNE

Franța. Pierre Laval, fostul președinte al Consiliului de miniștri din Vichy, a fost executat în ziua de 16 Oct. 1945, după ce încercase mai înainte să se sinucidă.

Grecia. Nici Sofulis și nici Tsuderis, personalități distinse politice, n'au reușit să formeze noul guvern. Pentru preîntâmpinarea atâtor neajunsuri în țară, Arhiepiscopul Damaschinos, Regentul Greciei, a preluat președinția Consiliului de miniștri până la alte împrejurări mai bune.

Ungaria. Postul de radio Budapesta a anunțat că în Ungaria a fost introdusă starea de asediu, pentru a reprimă jafurile și asasinatele care devin tot mai numeroase. Criminalii vor fi judecați de Curțile Marțiale, iar sentințele de condamnare la moarte vor fi executate în trei ore dela pronunțarea lor.

Palestina. Războiul civil va fi deslănțuit în Palestina, de către arabi, dacă evreii disperați și fără țară vor primi permisiunea să intre în Palestina, și de către evrei, în cazul când nu vor obține această permisie.

Ambele tabere sunt înarmate.

Belgia. Desbaterile parlamentare cu privire la situația regelui Leopold, încă n'au luat sfârșit.

scă dragoste în casele și în inimile noastre. De-s flămânzi să le dăm de mâncare, de-s insetați să le dăm de beut, de-s goi să-i îmbrăcăm, de-s bolnavi să-i îngrijim și de-s întristați și amărâți să-i mângăiem. Numai făcând unele ca acestea vom da dovadă că suntem adevărați creștini, care își cunosc și își trăiesc legea. Cine face deosebire între om și om nu-și trăiește legea, nu e creștin. Cei de un sânge și de-o lege ca și cei de alt neam trebuie primiți cu aceeași frățească dragoste, pentru că zidul urii, despărțitor între fiii aceluiași părinte, a fost dărâmat de însuși Fiul lui Dumnezeu. Parte bărbătească și parte femeiască, sărac și bogat, tânăr și bătrân, cărturar și om de rând, prinț și cerșetor fără deosebire de neam și de lege suntem zidirea aceluiași Dumnezeu. Nimeni nu e mai mare și nimeni nu e mai mic, ci cu toții una suntem. În legea noastră nimeni nu poate fi mare, căci de vrea cineva să fie mare, trebuie să fie sluga tuturor și de vrea să fie cel dintâi trebuie să se facă cel mai de pe urmă. Rostul nostru nu e de-a ajunge mare pe pământ, ci în împărăția cerului. Cine nu primește pe cei străini, nici el nu va fi primit în împărăția lui Dumnezeu.

(Va urma).

INFORMAȚIUNI

Adunarea eparhială. Astăzi are loc deschiderea solemnă a Adunării eparhiale. Din rapoartele prezentate se vor constata toate străduințele depuse de conducerea Bisericii Eparhiei noastre, străduințe însoțite de jertfe și suferințe, și se vor discuta probleme de actualitate cu indicarea soluțiilor celor mai fericite. Tot acum se va prezenta și activitatea Vicariatului din Alba-Iulia, condus de P. C. prot. stavr. Al. Baba și colaboratorii săi. Această Adunare va prilejui o adevărată bucurie, după o imposibilitate de constituire de aproape cinci ani.

Dela Academia Teologică ort. rom. — Cluj. Li se pune în vedere tuturor studenților Academiei Teologice ort. rom. din Cluj, că înscrierile pentru anul școlar 1945—1946 se închid la 27 Oct. a. c. Studenții cari nu se vor fi înscris până la această dată, riscă să-și peardă anul academic.

Rectoratul

Sfintele Antimise. Episcopia noastră s'a aprovizionat cu noi sfinte Antimise. Bisericile ce doresc înnoirea Sf. Antimise vechi, se vor adresa P. S. Episcop Nicolae spre a primi altele nouă.

Parastas. Duminecă 21 Oct. 1945 s'a slujit în Catedrală, de către soborul preoțesc în frunte cu P. S. Episcop Nicolae, parastasul pentru odihna fericită a sufletului în veci pomenitei Alexandrina Cantacuzino, fosta presidentă a Societății naționale a femeilor ortodoxe din România. Inițiativa acestui creștinesc act a luat-o Comitetul societății femeilor ortodoxe din Cluj.

Opera creștinească și românească săvârșită în viață de regretata presidentă Alexandrina Cantacuzino, este o realitate ce nu poate fi nesocotită. De aceea Eparhia noastră, care încă s'a împărțit din această operă, îi păstrează curată recunoștință.

Bunul Dumnezeu să o odihnească în pace.

Dela Români din Jugoslavia. Ne vin vești bune. În viitoarele alegeri în patru circumscripții electorale (Vârșet, Biserica-Albă, Alibunar, Becicherecul-Mare) se prezintă candidați români.

Școlile românești se redeschid. Astfel la Vârșet, secția românească existentă a fost transformată în liceu mixt (cu limbă de predare românească). La Școala Normală din același oraș există de asemenea o secție românească, iar în centrele mai mari, cu populație românească, se deschid gimnazii.

La Vârșet apare cotidianul „Liber-tatea” în limba română, iar la Negotin (Valea Timocului) apare o altă gazetă scrisă în românește.

DIN RUSIA SOVIETICĂ. Numiri de episcopi. I. P. S. Episcop Manuil de Lemeșev, fost pensionar, este numit Episcop de Cicalov și Bugulue.

— I. P. S. Arhiepiscop Nicolae de Moghielev, fost pensionar, este numit Arhiepiscop de Alma-Ata și Kazacstan (Asia Mijlocie).

— I. P. S. Arhiepiscop Ștefan de Poltavo este numit ca Arhiepiscop de Charicov și Bogomilev.

— I. P. S. Arhiepiscop Antonie de Stavropol și Piatigorse (Kaukaz) este numit ca Arhiepiscop de Stavropol și Bacu.

Toate aceste numiri au avut loc în anul acesta.

Decese. Prea Sfințitul Episcop Rafail de Kalinin și Velichii-Luki, după o grea suferință — cancer la ficat — a încetat din viață la 15 Mai a. c. în orașul Kalinin. Conform dispozițiilor date de Preafericitul Alekvi Patriarhul Moscovei și a toată Rusia, ceremonia prohodului și a înmormântării decedatului a fost oficiată de către Preasfințitul Macarie Episcop de Majaise.

— Inalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Ionă de Voronej și Ostrogorse, a încetat din viață la 26 Mai a. c. în orașul Voronej. Ceremonia prohodului și a înmormântării a fost oficiată de către Inalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Pitirim de Kursk și Belgorod.

(După „Jurnalul Patriarhiei de Moscova” Nr. 7—1945. Ierod. Gr. T.).

PROGRAMUL

serviciilor divine în Catedrala ortodoxă din Cluj, în decursul lunii Noembrie 1945.

În fiecare zi de peste săptămână, dimineața la ora 7 se începe slujba Utreniei și în continuare Sf. Liturghie. După masă la ora 4, se slujește Vecernia.

În Dumineci și sărbători, dimineața la ora 9 se începe slujba Utreniei, iar la ora 10 se continuă Sf. Liturghie. La Sf. Liturghie cântă corul Catedralei, sub conducerea P. C. prot. stavr. Laur. Curea, cons. eparhial.

1. **Duminecă 4 Noembrie 1945** slujesc: P. C. prot. Dr. L. G. Munteanu, prof. de teol., C. pr. Flore Mureșanu, prof. de teol., C. pr. A. Flămând, exactor și P. C. arhidiacon V. Bogdan. *Predică: C. pr. A. Flămând.*

2. **Joi 8 Noembrie 1945** (SS. Arh. Mihail și Gavril) slujesc: P. C. prot. T. Ciuruș, revizor eparh., C. pr. Fl. Mureșanu, prof. de teol., C. pr. I. Lazar, arhivar și C. ierodiacon Gr. Turcanu. *Predică: C. pr. I. Lazar.*

3. **Duminecă 11 Noembrie 1945** slujesc: C. pr. E. Nicolescu, dir. de liceu, C. pr. Fl. Geomolean, casar, C. pr. T. Ciceu, preotul Catedralei și C. diacon S. Suci. *Predică: C. pr. Fl. Geomolean.*

4. **Duminecă 18 Noembrie 1945** slujesc: C. pr. Dr. I. Todoran, prof. de teol., C. pr. Fl. Mureșanu, prof. de teol. C. pr. C. Hașcău, secretar și C. diacon Gh. Suci. *Predică: C. pr. C. Hașcău.*

5. **Miercuri 21 Noembrie 1945** (Intrarea în biserică) slujesc: P. C. Prot. T. Ciuruș, revizor eparh., C. pr. Fl. Mureșanu, prof. de teol., C. pr. V. Nicola și P. C. arhidiacon V. Bogdan. *Predică: C. pr. O. Nicola.*

6. **Duminecă 25 Noembrie 1945** slujesc: P. C. prot. stavr. Dr. V. Sava, cons. eparh., C. pr. Aug. Faur, prof. de rel., C. pr. T. Ciceu, preotul Catedralei și P. C. arhidiacon V. Bogdan. *Predică: P. C. arhidiacon V. Bogdan.*

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 4787/1945.

CIRCULARĂ

către Onorații membri ai Adunării protopopești electorale a protopiatului Cluj.

În temeiul delegației primită în ședința Consiliului eparhial din 12 Octomvrie 1945, pentru săvârșirea actului alegerii de protopop al protopiatului Cluj, în conformitate cu dispozițiile art. 14, 15 și 16 din Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopop, prin aceasta

C o n v o c :

1. Consiliul protopopesesc, la ședință, pe ziua de 14 Noembrie 1945, ora 10 a. m. în cancelaria Oficiului protopopesesc din Cluj.

2. Adunarea protopopească electorală pe aceeași zi, la ora 11 a. m. în biserica noastră ortodoxă română din Cluj, Str. Bisericii ort. Nr. 10.

Înainte de actul alegerii se va sluji, la ora 8 a. m., Sfta Liturghie în biserica protopopească din Cluj, împreună cu chemarea Sf. Duh, la care sunt invitați să participe toți membrii Adunării protopopești.

Cluj, la 20 Octomvrie 1945.

Comisar consistorial:

Dr. VASILE SAVA

cons. eparhial.

Nr. 4982/1945.

2—2

CONCURS

Pentru ocuparea postului vacant de cântăreț bisericesc la catedrala Sf. Episcopii din Cluj, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Renașterea”.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela Stat.
2. Eventuale venite.

Candidații îndreptățiți își vor înainta cererea cu toate documentele la Vener. Consiliu Eparhial din Cluj, care va face numirea.

Vor putea candida numai cântăreții cu cvalificația recerută de lege.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial dela 12 Octomvrie 1945.

Episcop NICOLAE

p. Secretar: Pr. C. Hașcău

Nr. 4983/1945.

2—2

CONCURS

Pentru ocuparea postului de cano-narh la Catedrala Sf. Episcopii din Cluj, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima apariție în „Renașterea”.

Candidații își vor înainta cererile, însoțite de documentele recerute, Vener. Consiliu Eparhial din Cluj, care va face numirea.

Pentru serviciul prestat cel numit va avea dreptul la salarul dela Stat și locuința.

Sunt preferați candidații monahi, Cluj, din ședința Consiliului Eparhial dela 12 Octomvrie 1945.

Episcop NICOLAE

p. Secretar: Pr. C. Hașcău

Liceul Ortodox Român de fete din Cluj.

Nr. 782/1945.

2—2

CONCURS

pentru ocuparea postului de secretară la Liceul Ortodox Român de fete din Cluj. Candidatele vor anexa la cerere următoarele acte:

În copie: 1. Extras de naștere, 2. Certificat de naționalitate. 3. Certificat de studii (cel puțin bacalaureat). 4. Extras de botez.

În original: 1. Cazier judiciar. 2. Fișa personală dela Poliție. 3. Certificat medical. 4. Declarație că nu ocupă alt post la Stat. 5. Declarație despre situația materială. 6. Declarație că n'a făcut parte din vre-o organizație subversivă.

Sunt preferate candidatele cu practică de birou.

Salarul e cel prevăzut în normele de salarizare dela Stat.

Cererile se vor înainta către Episcopia Ortodoxă Română din Cluj, în termen de 15 zile dela apariția acestui concurs în ziarul „Renașterea”.

Cluj, la 12 Octomvrie 1945.

Pr. Emil Nicolescu
director

Nr. 5002/1945.

Aprobat

Cluj, din ședința Consiliului eparhial dela 12 Oct. 1945.

NICOLAE

Episcop

V. Bogdan

secretar eparhial

Nr. 296/1945 prot.

2—3

CONCURS

În conformitate cu dispozițiunile Ven. Consiliu Eparhial Nr. 1109/1945, se publică concurs pentru ocuparea postului de protopop al tractului Tg.-Mureș, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea”.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Locuință corespunzătoare în casa parohială Tg.-Mureș I.
3. Venitele parohiei Tg.-Mureș I, al cărui paroh este protopopul.
4. Venitele legale după postul de protopop.

Candidații își vor înainta cererile cu documentele necesare, conform Regulamentului pentru alegeri de protopop, în termenul fixat, Veneratului Consiliu Eparhial din Cluj.

Tg.-Mureș, la 27 Septemvrie 1945.

Președinte: Secretar:

Pr. C. Bărdășan Constantin Silvaș

adm. protopopesesc

inv. dir.

Nr. 4687/1945.

Aprobat

Din ședința Consiliului Eparhial dela 3 Octomvrie 1945.

Episcop NICOLAE

p. secretar: Constantin Hașcău